

N:o 212.

Af herr **P. Hörnstén**, om valrätt och valbarhet för kvinna till Riksdagens kamrar.

Sedan sistlidne års Riksdag aflät skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utredning i fråga om politisk rösträtt äfven för kvinnor, har denna fråga af kvinnorna själfva förts fram till sådan aktualitet, att det icke längre kan bli fråga om rösträtten blott, utan äfven om *valbarheten*. Då emellertid Kungl. Maj:t i årets proposition om utsträckt politisk rösträtt icke ansett frågan om den kvinnliga rösträtten tillräckligt utredd, torde måhända krafvet på kvinnans valbarhet mötas af samma skäl för afvisande. En af årets motionärer i Första Kammaren, herr Alb. Bergström, har dock i sin motion (n:o 41) sökt påvisa, att ifrågavarande utredning, hvad den för kvinnornas vidkommande beträffar, kunde »göras när som helst efter beslutet om kvinnans rösträtt, och med samma resultat». Och i de motioner, som af herr Branting m. fl. och Lindhagen m. fl. framburits i Andra Kammaren, har å de olika sidorna af frågan gifvits en så pass allsidig belysning, att hvad därutöfver möjligen skulle erfordras, lätt kan medhinnas under tiden som ett antaget rösträttsförslag grundlagsenligt hvilar, och frågan om kvinnans särställning, därest sådant i något fall skulle anses behöfligt, vara klar när den allmänna rösträtten skall börja tillämpas. När de olika politiska partierna synas i *princip* vara eniga om att rösträtten bör blifva så allmän som möjligt, så är det helt naturligt, att något så kalladt »könsstreck» icke längre bör få utestänga öfver hälften af landets vuxna befolkning från medborgarrättens utöfvande. Och om kvinnan sålunda icke längre kan utestängas från rösträtt, så bör konsekvensen bli, att hon också tillerkännes valbarhet efter samma grunder, som äro eller blifva

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 83 Häft. (N:o 212.)

gällande för man såväl vid val till Första som Andra Kammaren. Dock torde kvinna böra för vissa fall tillerkännas större frihet till afsägelse af mandat, än hvad för man nu är stadgad. För rösträttsfrågans *lugnaste* lösning är det utan tvifvel gagneligast, att på en gång alla de tagas med, som principiellt erkännas berättigade till fulla medborgerliga rättigheter, och vågar jag därför föreslå,

att Riksdagen behagade besluta, att svensk kvinna erhåller samma politiska rösträtt och valbarhet till Riksdagens båda kamrar som man.

Stockholm den 15 mars 1907.

P. Hörnstén.

I motionen instämmer *W. Johansson* i Öija.

I motionens syfte instämmer *S. J. Enander*.